

Le ciel, la terre, les eaux puis la lumière : l'univers de l'origine.

Au Commencement

Le temps, l'espace et la lumière

La Torah commence par le mot Berechit, « Au commencement » qui traduit une notion de temps. Les deux autres termes sont « les cieux » et « la terre », notre réalité spatiale.

Ce que Dieu crée à l'origine est notre espace-temps. Puis le premier jour, Dieu crée la lumière.

בראשית א

- (א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:
 (ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים:
 (ג) ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור:
 (ד) וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך:
 (ה) ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:

רמב"ן

ויהי אור - לא אמר "ויהי כן", כאמור בשאר הימים, לפי שלא עמד האור בתכונה הזאת כל הימים כשאר מעשה בראשית.

Genèse chapitre 1

1. Au commencement, Dieu créa le ciel et la terre.
2. Or, la terre n'était que solitude et chaos ; des ténèbres couvraient la face de l'abîme, et le souffle de Dieu planait à la surface des eaux.
3. Dieu dit : " Que la lumière soit ! " Et la lumière fut.
4. Dieu considéra que la lumière était bonne, et il établit une distinction entre la lumière et les ténèbres.
5. Dieu appela la lumière Jour, et les ténèbres, il les appela Nuit. Il fut soir, il fut matin, un jour.

Ramban (1194 – 1270)

Il y eut lumière: il n'est pas dit "il en fut ainsi", comme pour les autres jours, car cette lumière ne fut pas maintenue dans sa forme originelle tous les jours comme les autres œuvres du Commencement.

